

F. t. l. vedr. retsplejeloven

Ændringer af forordningen vil antagelig typisk være justeringer af mere teknisk karakter som f.eks. de ovenfor under pkt. 3.2 skitserede foreslåede ændringer i lyset af erfaringerne med forordningens anvendelse i praksis. Det samme gælder ændrede gennemførelsesforanstaltninger, der f.eks. kan være en tilpasning af formularen i bilaget til forordningen.

På denne baggrund foreslås det, at justitsministeren kan bestemme, at ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til forkyndelsesforordningen, som Danmark har tiltrådt, jf. parallelaftalens artikel 3 og 4, gælder her i landet. Det bemærkes, at Folketingets Europaudvalg efter de gældende retningslinjer for den danske EU-beslutningsprocedure vil blive orienteret om væsentlige forslag til ændringer af forkyndelsesforordningen inden vedtagelsen i Rådet. Hvis der måtte blive tale om ændringer af en sådan karakter, at Danmark ved en tiltrædelse må anses at blive undergivet forpligtelser af større betydning, kræves endvidere Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19.

Der henvises til forslaget til retsplejelovens § 159 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

5.2. Gennemførelsen af parallelaftalen i dansk ret

Ved tiltrædelsen af parallelaftalen skal Danmark efter forkyndelsesforordningens artikel 23 meddele Kommissionen en række forskellige oplysninger vedrørende den praktiske anvendelse af forordningens bestemmelser mv.

Efter forordningens artikel 2, 3 og 4 skal Danmark således meddele, hvilke myndigheder der for Danmarks vedkommende er udpeget som henholdsvis fremsendende instans, modtagende instans og central instans. Danmark skal endvidere meddele instansernes stedlige kompetence, på hvilke måder instanserne kan modtage dokumenter, og hvilke sprog der kan benyttes ved udfyldelsen af de forskellige formularer.

Efter Haagerforkyndelseskonventionen er Justitsministeriet central myndighed og modtagende instans, mens domstolene er udpeget som decentrale fremsendende instanser. Denne ordning indebærer, at anmodninger fra udlandet om forkyndelse efter konventionen i alle tilfælde skal sendes til Justitsministeriet. Ministeriet videresender anmodningen til den stedligt kompetente byret, der herefter gennemfører forkyndelsen. Fremsendelsen fra Justitsministeriet til rette byret sker i praksis normalt inden for få dage.

Justitsministeriet finder, at Justitsministeriet også efter forkyndelsesforordningen bør udpeges som central myndighed, jf. forordningens artikel 3, og at dom-

stolene bør udpeges som fremsendende instanser, jf. forordningens artikel 2, stk. 1.

Med henblik på at indhente og samle praktiske erfaringer med forkyndelse af dokumenter efter forkyndelsesforordningen, bør Justitsministeriet indtil videre – ligesom efter Haagerforkyndelseskonventionen – udpeges som den modtagende instans, jf. forordningens artikel 2, stk. 2 og 3, der giver mulighed for alene at udpege én modtagende instans for 5 år ad gangen.

Sammenlægningen af de nuværende 82 byretter til 24 som følge af domstolsreformen, der træder i kraft den 1. januar 2007, jf. lov nr. 538 af 8. juni 2006, indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at de enkelte byretter vil kunne opbygge et større erfaringsgrundlag end i dag med hensyn til behandlingen af udenlandske anmodninger om forkyndelse, og det vil være lettere for en udenlandsk fremsendende myndighed at finde frem til den rette stedligt kompetente byret. Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at kompetencen som modtagende instans inden for en kortere årrække som udgangspunkt bør overgå til domstolene (byretterne). Den nærmere tilrettelæggelse heraf bør i givet fald ske efter nærmere drøftelse med Domstolsstyrelsen mv. og i lyset af erfaringerne med anvendelsen af bestemmelserne i forordningen i praksis.

Justitsministeriet vil, inden kompetencen i givet fald overgår til de enkelte byretter, på baggrund af de praktiske erfaringer med forkyndelsesforordningen udarbejde nærmere retningslinjer for sagernes behandling med henblik på at sikre en ensartet behandling af anmodninger om forkyndelse efter forordningen, jf. forslaget til retsplejelovens § 159 a, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 1).

For så vidt angår fremsendelsesmåder for dokumenter, der skal forkyndes, finder Justitsministeriet, at fremsendelse af dokumenter efter forkyndelsesforordningen bør kunne ske pr. post, telefax eller e-mail under forudsætning af, at indholdet af det modtagne dokument er en tro gengivelse af det afsendte dokument, og at alle angivelser på dokumentet er let læselige.

For så vidt angår artikel 4 og 10 om, hvilke sprog forkyndelsesansøgninger og attester om forkyndelse kan udfærdiges på, finder Justitsministeriet, at Danmark bør acceptere anmodninger om forkyndelse efter artikel 4 udfærdiget på dansk, engelsk eller fransk, og at afleveringsattester efter artikel 10 kan udfærdiges på dansk, engelsk og fransk efter den danske myndigheds valg. Dette svarer til ordningen efter Haagerforkyndelseskonventionen, der ikke har givet anledning til problemer i praksis.